НЕДЕЛЯ СЛЕД БОГОЯВЛЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

В Неделя след Богоявление , 12-ти януари 2020 г., Божествена света Литургия в храма отслужи иконом Емилиян Костадинов.

Чухме Евангелското четиво за началото на Христовата проповед, която започва с думите: „***покайте се, защото се приближи царството небесно”*** (Мат. 4:12-17).

В своето поучение отец Емилиян обърна внимание на това, че Господ Иисус Христос повтаря тези думи не веднъж, с което е искал да ни напомни, че верният, истинният път е единствен и само той е правилният, а именно – да следваме Бога и да търсим Царството Небесно: „***Покайте се, защото се приближи царството небесно”.*** *Да, Той със смъртта Си смъртта победи и отвори рая, за да могат хората, които достойно са се трудили през земните си години, да застанат от дясната Му страна.*” – каза о. Емилиян и ни запита дали си даваме сметка вършим ли всичко така, както трябва; правим ли това последователно? *„Какво означава покаяние? Именно това – да очистим душата си. Човек, за да тръгне да върви по Божия път, трябва да направи нещо много важно – първо да изчисти себе си. Да очистим душите, телата си… Да знаем в името на какво го правим и кой е врагът ни, а именно сатаната. Да оправим поведението си, да оправим отношението си с хората, за се очистим от завистта… Да може, като влезем следващия път на изповед при свещеника, да го гледаме в очите. Следващата важна крачка – да знаем, че Царството Божие започва от дома ни. За да го имаме в неговата в пълнотата, трябва да усещаме нашия дом като Царство Божие – във всичко да сме в синхрон със своите близки, да сме в разбирателство, да почитаме Бога и да ходим на Църква; да се изповядваме, причастяваме… Всичко е взаимно свързано.* – каза о. Емилиян и отново наблегна – *Пътят не е лек, но когато човек постъпва с чисто сърце, нещата се получават и ни е леко и радостно, защото знаем, че това е истината”.* Той призова да се замислим дали не пропускаме нещо и да не допускаме по никакъв начин врагът да ни владее отново и отново. *„Да, Царството Божие се приближи. То е съвсем до нас, в нас и навсякъде, но дали сме готови ние да го приемем?*” – завърши о. Емилиян и ни даде своето пастирско благословение.